

BISERICA ȘI ȘCOALA

REVISTA OFICIALA A EPISCOPIEI ARADULUI

Redacția și Administrația ARAD, STR. EMINESCU 18	APARE DUMINECA Redactor: Pr. Ilarion V. Felea	ABONAMENTE: Pentru 1 an 300 Lei; 6 luni 150 Lei

SFÂNTA EPISCOPIE ORTODOXĂ ROMÂNĂ A ARADULUI.

Nr. 3962/1941.

ANDREI

din mila lui Dumnezeu dreptcredinciosul Episcop al Aradului, Ienopolei și Hălmașului.

Iubitului cler și popor din această de Dumnezeu păzită Eparhie, har și milă dela Dumnezeu Tatăl prin Domnul nostru Iisus Hristos, iar dela Noi arhierescă binecuvântare.

„Fiecare să dea precum s'a hotărît în inima sa, nu cu părere de rău sau de silă, căci pe cine dă cu voce bună Dumnezeu îl iubește” (II. Cor. 9 v. 7).

Iubiții mei fii sufletești,

Războiul Sfânt, care se dă la hotarul de Răsărit al țării, este lupta lui Dumnezeu cu Satana, a lui Hristos cu Antihrist, a Crucii cu vrăjmașii ei, a duhurilor curate cu duhurile cele rele, și a luminei cu întunecul. Insuși Dumnezeu conduce această luptă pentru pedepsirea slujitorilor lui Antihrist. Ostașii noștri, împreună cu aliații, nu sunt decât izbânditori ai mâniei lui Dumnezeu asupra celor ce săvârșesc răul (Rom. 13 v. 4).

Sunt 24 de ani de când slujitorii lui Antihrist au pornit lupta deschisă împotriva lui Dumnezeu, a lui Hristos și a Crucii, încercând să smulgă din inimi religia creștină. Au închis și profanat bisericile, au distrus familia, lăsând cete de copii ai nimănui vagabondând în sdrențe și lipsiți de iubirea și îngrijirea părintească. Acești copii nelegiuți, cari au crescut de 24 ani nebotezați și fără Dumnezeu, sunt acum secerati, ca spicele coapte, de către ostașii noștri, prin cari Dumnezeu pedepsește nelegiuirea acelor cari ridicaseră statue lui Iuda Iscarioteanul ce frânge sub picioare Crucea Domnului.

Trăim azi vremuri prezise de Biblie, când Hristos birue pe Antihrist. De astădată nu este vorba de un războiu ca celelalte, ci de unul purtat de însuși Dumnezeu.

Abia după o lună de luptă, Basarabia și Bucovina au fost eliberate de sub călcâiul cutropitorului păgân și o nouă viață românească și creștinească a început pe acele meleaguri. Pentru a duce la bun sfârșit acest Războiu Sfânt și pentru a ajuta Țara la reclădirea stricăciunilor pricinuite de vrăjmaș, Conducătorul Statului, — Eroul Crucii și al noiei desrobiri, — a făcut apel către toți Români de a-i veni în ajutor cu banul economisit, plasându-l în Imprumul Reîntregirii, ce se va semna între 15 August 1941–25 Martie 1942.

Noi Vă sfătuim, iubiților, ca încă în prima lună să săriți cu toții în ajutorul Statului. Să nu rămână nici o familie sau persoană cu oarecare stare, care să nu grăbească a da imprumul Statului banii economisiți.

Suntem convinși că nici un Român, iubitor de țară, nu va lipsi dela această datorie cetățenească. Atunci când ostașii noștri își varsă sângele pentru Hristos și Țară, nu va fi nici unul dintre cei rămași acasă, care să nu ia parte măcar prin contribuirea la acest Imprumul de Stat, la marea luptă ce se dă acum împotriva lui Antihrist.

NOTĂ: P. C. Preoți vor ceti această scrisoare Pastorală în biserică, în proxima Duminecă, la sfârșitul Sf. Liturghii.

Să priviți apelul de acum al Țării ca venind chiar din cer. Suntem datori să mulțumim lui Dumnezeu pentru îmbelșugata recoltă din anul acesta, de care El ne putea lipsi ca și anul trecut. Să-I mulțumim că a încetat cutremurul de pământ și nu ne-a mai încercat cu alte lucruri. Să dăm dovadă de iubire față de Hristos și Sfânta Cruce, precum și de înțelegerea ce o avem ca creștini față de Războiul Sfânt, care ne apără nu numai vatra strămoșească, ci și sufletul de pierzarea ce ne-a amenințat prin cutropirea bolșevismului.

Dacă vom ști tâlcui cu credință creștină semnele vremii de acum și dacă nu vom sta nepăsători, ci vom sări în ajutorul Țării și a celor ce luptă pentru Hristos și Cruce, atunci și Dumnezeu îndurărilor se va milostivi încurând spre noi și ne va trimite iarăș pacea și binecuvântarea Sa. Să răscumpărăm deci fiecare cu dărnicia noastră către Țară, bunurile pe care le așteptăm dela Dumnezeu.

Darul Domnului nostru Iisus Hristos, dragostea lui Dumnezeu Tatăl și împărtășirea Sfântului Duh să fie cu voi cu toți.

Arad în 15 August 1941.

Al vostru iubitor părinte sufletesc:

† ANDREI

Episcop.

Maica Vieții și maica morții

Suntem încă în lumina sărbătorii Preacuratei. Zilele mari prin care trecem dau sărbătorii o deosebită însemnătate. Troparul Adormirii Maicii Domnului e tot mai bine înțeles și sunt mai limpezi cuvintele „mutatu-te-ai la viață, fiind Maica Vieții”. Despre care viață grăește cântarea? A pietrelor, plantelor, animalelor sau despre scara atât de întinsă a vieții omenești? Noi, când ne gândim la viață, suntem cuprinși de fiorul morții. Eu sunt pământ și cenușe. Singur Hristos Domnul a putut să spună despre sine: „Eu sunt calea, adevărul și viața”. Despre Maica acestei vieți spune cântarea: Mutatu-te-ai la viață, fiind Maica Vieții.

Este și o maică a morții? Poate și prea multe.

A fost odată o țară întinsă. Împăratul voia s'o facă tot mai puternică. A umblat prin țările cu oameni mai învățați, a lucrat împăratul prin fabrici, a citit cărțile ce i se păreau de seamă. Voia să ducă în țara sa întinsă civilizația. O parte din supuși se împotriveau, alții au înțeles greșit civilizația. A murit împăratul, dar gândul lui a trăit în urmași. Tronul s'a surpat, cel din urmă împărat a fost ucis cu moștenitor cu tot. Gândul mare al civilizației însă l-au dus mai departe ucigașii, până la împlinire. Civilizația lor s'a lătit ca lepra și cum putrezește carnea, cum se desfac încheieturile și cad oasele de pe lepros, așa s'a distrămat familia, societatea și țara pe tot întinsul ei. Azi stăm îngroziți în fața morții din marea împărăție. Acolo nu demult era viață, suflet, oameni buni, cinstiți, miloși, oameni veseli și duiosi. Azi fețele sunt schimonosite, parecă toți au făcut o școală de bandiți, toți sunt născuți de maica morții.

Lumea se întreabă: cum s'a putut să cadă

atât de jos un popor cu atâtea însușiri frumoase odinioară? Au fost întrebuintate cele mai diavolești mijloace. Intre acestea unul este lipsirea copiilor de căminul familiei, smulgerea copiilor din brațele mamelor.

Plăga, pe care o numim maica morții, într'o măsură oarecare s'a lătit și în alte țări. Urmăriți de pildă, cum se poartă acasă, pe stradă, în școală și apoi în viață copiii cari au fost sub ochii mamei și cum se poartă cei cari n'au avut îngrijire părintească. Parecă două mame și-au încrucișat brațele: a vieții ca să-și țină copilul la piept și a morții ca să-și sugrume copilul.

Nepăsarea, lenea, beția, desfrâul și alte pricini păcătoase au însălbăticit pe unii din părinți. Acestea sunt pricinile de căpetenie. Păcatul aduce păcat și plata păcatului este moartea. Dar sunt și alte cauze. Însăși viața parecă ni se întocmea tot mai dinadins ca familia să nu-și poată avea copiii laolaltă. Îndeosebi la orașe, părinții cari lucrau amândoi la fabrici nu-și mai vedeau copiii decât noaptea. Uneori nici noaptea, căci părinții aveau de făcut ore de lucru. Era acesta începutul unui sistem de a împrăștia familia. Până și școala a intrat în acest sistem. La orașe copiii dela o școală vin acasă, când cei dela alta trebuie să meargă la școală. Când vine tata dela fabrică sau din birou nu mai vede nici un copil acasă.

Este de o însemnătate covârșitoare, dacă familia are zilnic prilejul de a fi laolaltă la masă, la o rugăciune, la un schimb de cuvinte, sau dacă nu are acest prilej. Dacă-l are, el face mai mult decât tot ce se poate învăța din cărți. Dacă nu-l are, lepra se ivește, carnea se distramă, încheieturile se desfac și maica morții se ivește.

Cultul Preacuratei este chemarea la o viață

mai aproape de cer. De exemplu: Când păstorii au venit să se închine și au spus ce le vestise îngerul, Maria — scrie sfânta Evanghelie — păstra toate cuvintele acelea, punându-le în inima sa. Ținea în brațe pe Mântuitorul lumii și mai mult decât vorbele păstorilor și decât căutarea îngerilor, îi grăiau ochii Fiului său. Dar fiecare copil aduce în ochii săi o lume nouă. Mamele nu înțeleg, dar simțesc cum le pătrunde în inimă lumea din trupul plâpând al copilului. Pentru copii nu este o hrană mai cerească decât privirea în ochii mamei lor.

Sau, precum se spune în alt loc, Pruncul Iisus creștea și era supus Preacuratei. Stăpânul căruia toate se supun, Hristos Domnul răsplătește dragostea Maicii Sale cu supunere. Toate mamele

pot avea fericirea să-și vadă copiii ascultători, dacă mai întâi ele și-au arătat iubirea față de ei.

Fără îndoială, societatea va trebui să dea familiei puțința unei vieți omenești. Altfel, distrămarea familiilor ca părți, ar aduce distrămarea întregului, însălbăticirea societății. Viața întregă va trebui rânduită așa fel, ca părinții și îndeosebi mamele să fie totdeauna în mijlocul copiilor.

Hotărîtoare însă rămâne mama, dacă se va face, într'un chip oarecare, o maică a vieții, sau o maică a morții. Iar dacă n'ați găsi alt chip ca să răzbiți cele ce vreți să fiți maice ale vieții, îmbrățișați-vă copiii cât mai des și cât mai des chemați-i să se roage alături de voi așa: Născătoare de Dumnezeu și Maica Vieții, cu rugăciunile și cu mijlocirile tale, izbăvește din moarte sufletele noastre.

F. C.

Sumarele

Sesiunii ordinare a Adunării Eparhiale din anul 1941

(Continuare).

54. Comisia economică prin raportorul ei Prot. Petru Marșieu referență asupra raportului general al Consiliului Eparhial, secția economică, Nr. 2334/1941, referitor la *gestiunea anului 1940* și la activitatea desfășurată la aceeași secție și propune, iar Adunarea Eparhială hotărăște:

Având în vedere că raportul general este tipărit și s'a distribuit fiecărui deputat, încât s'a luat cunoștință de el, se consideră ca cetit, se primește ca bază la discuții și se va tipări între actele și debaterile Adunării Eparhiale. (Anexa E).

55. Referitor la cele cuprinse în raportul general al Consiliului Eparhial, secția economică, Nr. 2334/1941, la punctul 1 despre *biserici și paraclise, case parohiale, edificii de școli confesionale, case culturale, case pentru alte scopuri, pământ bisericesc, școlar, cantoral, fundațional, alte imobile, mobilier bisericesc, școlar și cultural, capitale: fonduri, fundațiuni bisericești, școlare și fundamentale*, Comisia economică propune, iar

Adunarea Eparhială le ia la cunoștință.

56. Asupra celor raportate sub punctul 2 din raportul Consiliului Eparhial, secția economică, Nr. 2334/1941, despre *bugetele parohiale și protopopești* și asupra celor de sub punctul 3 al aceluiași raport, despre conturile de gestiune ale parohiilor și pro-

topopiatelor, Comisia economică, prin raportorul ei, propune, iar

Adunarea Eparhială ia la cunoștință cu vie plăcere cele raportate, cu satisfacția de a vedea ordine deplină în ce privește înaintarea la timp a bugetelor și conturilor de gestiune, constatând că restanțe nu mai sunt.

57. Cu privire la cele cuprinse sub punctele 4—10 din raportul general al Consiliului Eparhial, secția economică, Nr. 2334/1941, despre *fonduri și fundațiuni parohiale*, cu starea de 5.433.192 lei și cu scăzământul de 1.100.336 lei, provenit din investiții în realități și cheltueli cu reparații la biserici și case parohiale; despre *fondul de bucate*; despre *fondul milelor* dela parohii, cu starea de 1.230.092 lei; despre capitale investite în realități în suma de 406.820 lei; despre materialul lemnos exploatat din pădurea Episcopiei; despre sumele date ca *burse și ajutoare*; și despre darea eparhială, raportorul Comisiei economice propune, iar

Adunarea Eparhială le ia la cunoștință.

58. Referitor la cele arătate în raportul general al Consiliului Eparhial, secția economică, Nr. 2334/1941, sub punctul 11, cu privire la *administrarea fondurilor aflătoare la Consiliul Eparhial*, Comisia economică constată, că față de starea dela 31 Martie 1940 de 48.242.196 lei, la 31 Martie 1941 starea este de 37.220.218 lei, deci se arată un scăzământ de 11.021.978 lei, care provine în

urma executării hotărîrii Adunării Eparhiale Nr. 38/1940, prin care s'a dispus revalorizarea și amortizarea imobilelor, a hârtiilor de valoare și a eventualelor creanțe dubioase, hotărîre care a fost foarte rezonabilă, deoarece în urma acesteia s'a ajuns la un bilanț mai real, prin raportorul ei propune, iar

Adunarea Eparhială ia la cunoștință cele raportate, cu aceea că, în ce privește examinarea gestiunii acestor fonduri, având în vedere că în raport la punctul 15 litera b., se cere descărcarea Consiliului Eparhial, și având în vedere că socoțile acestor fonduri nu au fost prezentate la timp pentru a fi examinate în secțiile Consiliului Eparhial, iar Comisiunea economică a Adunării Eparhiale neavând timpul necesar pentru examinarea lor, socoțile să fie prezentate secției economice spre cenzurare, urmând a se prezenta Consiliului Eparhial plenar, care se autoriză a da descărcarea provizorie până la viitoarea sesiune a Adunării Eparhiale.

Iar pentru viitor, socoțile acestor fonduri să fie prezentate secției economice la timp.

59. Referitor la cele cuprinse în raportul general al Consiliului Eparhial, secția economică, Nr. 2334/1941, la punctul 12, despre zidiri de *case panohiale* unde nu sunt, Comisia economică, însușindu-și propunerea Consiliului Eparhial, propune, iar

Adunarea Eparhială aprobă hotărîrea Consiliului Eparhial plenar dela 12 Mai 1941 referitor la dublarea contribuțiilor parohiale către fondul preoțesc, cu începere dela 1 Aprilie 1942.

60. În privința celor cuprinse în raportul general al Consiliului Eparhial, secția economică, Nr. 2334/1941 la punctul 13, despre *plantarea pământurilor bisericesti, a sesiunilor preoțești și cantorale, cu pomi fructiferi*, acolo, unde terenul pentru cultura cerealelor este neprielnic, raportorul Comisiei economice propune, iar

Adunarea Eparhială ia la cunoștință și aprobă în întregime hotărîrea Consiliului Eparhial din 12 Aprilie 1941, în sensul căreia, cu începere din toamna anului 1941 toate parohiile, unde pământurile parohiale, bisericesti și cantorale, nu aduc anual un venit măcar de 100 kgr. grâu per. jugh., să fie obligate a le planta cu pomi fructiferi, potrivii în acele regiuni, pentru sporirea veniturilor parohiale, bisericesti și cantorale.

Prea Sf. Sa Părintele Episcop relevă importanța acestei hotărîri, arătând că atât parohiile, cât mai ales preoții, au marea misiune de a contribui efectiv și cu tot e-lanul, la campania atât de utilă pentru economia țării, a plantațiilor. Preotul

trebuie să dea un exemplu bun și în această direcțiune, fiindcă este vorba nu numai de o operă economică, ci și de una civilizatoare și chiar pastorală. Studenții Academiei Teologice vor fi obligați a se ocupa în mod serios în cursul anilor de studii și cu problema culturii pomilor, iar după terminarea studiilor, își vor lua angajamentul solemn, să contribuie pe teren și în mod efectiv la opera de plantațiuni.

În legătură cu acest obiect mai ia cuvântul și dl deputat Dr. Cornel Iancu, arătând că în privința aceasta ar fi necesare măsuri întregi și să se lucreze după un plan bine chibzuit. Prea Sf. Sa Părintele Episcop dă asigurări, că aceasta acțiune se va desfășura metodic și după un plan rațional alcătuit.

61. Referitor la cele cuprinse în raportul general al Consiliului Eparhial, secția economică, Nr. 2334/1941, sub punctul 14, aliniatul 2, despre *executarea de către Consiliul Eparhial a hotărîrilor primite* de secția economică din partea Adunării Eparhiale din 1940; punctul 15, despre *agendele de birou*, Comisia economică propune, iar

Adunarea Eparhială le ia la cunoștință cu vie mulțumire.

62. Raportorul Comisiei economice referă asupra raportului Nr. 2333/1941 al Consiliului Eparhial, secția economică despre *gestiunea fondului eparhial preoțesc al Aradului și a fondului preoțesc comun cu Oradea*, pe anul 1940/41, stăruind în special asupra celor cuprinse sub litera A., despre starea fondului eparhial preoțesc, cu suma de 12.759.318 lei și despre restanțele de arânzi neachitate și propune iar

Adunarea Eparhială ia la cunoștință cele raportate și aprobă ca să se ia măsurile necesare pentru încasarea restanțelor chiar și prin proces, exceptând restanțele ce cad sub prevederile legii de conversiune și a sumelor mai mici de o mie lei.

Asemenea aprobă a se încasa prin topopi taxele restante dela parohii.

Cu privire la avansurile acordate în contul salariilor dela Stat, debitul preoților din Episcopia Timișorii să se încaseze de către Consiliul Eparhial al Timișorii și să se trimită Consiliului Eparhial din Arad. În caz contrar, aceste avansuri să se desocotească în cota-parte ce se cuvine Episcopiei Timișoarei, din acest fond.

(Va urma)

Despre ce să predicăm?

În **Dumineca XI. după Rusalii**, 24 August 1941, să vorbim despre **iertare și împăcare cu aproapele**.

În pilda cu cei 2 datornici (Mt. 18 v. 21—35) Mântuitorul ne arată marea deosebire între numărul *păcatelor* săvârșite de noi față de Dumnezeu (10.000 talanți) și *greșelile* aproapelui făcute față de noi (100 dinari). Fiecare călcare de poruncă și neîmplinire a voinței lui Dumnezeu este un *păcat* (o jignire, o răsvrătire și o faptă de nerecunoștință față de El). Autoritatea lui Dumnezeu fiind mult mai presus decât cea a omului, *greșala* față de aproapele nu s'ar putea numi „păcat“ dacă nu am jigni prin ea și iubirea lui Dumnezeu. De fapt prin greșala față de aproapele păcătuiam și împotriva lui Dumnezeu, fiindcă aproapele este chipul și asemănarea Lui.

A *ierta* înseamnă: a nu sta împotriva celui rău (Mt. 5 v. 39); a nu răsplăti răul cu rău (I. Tess. 5 v. 15; I. Petru 3 v. 9); a nu se răzbuna (Rom. 12 v. 19), ci a acoperi și uita răul. Iertarea este un *rod al iubirii* (I. Petru 4 v. 8) și ca atare o „*asemănare*“ cu Dumnezeu. Creștinul trebuie să ierte „*din toată inima*“ (Mt. 18 v. 35), adică să uite ofensa și să o acopere cu iubire. De aci până la binecuyântarea, binefacerea și rugăciunea pentru vrăjmaș (Mt. 5 v. 44) este numai un pas.

Iertarea aproapelui este poruncită de Dumnezeu, ca o condițiune pentru a fi și noi iertați de El (Mt. 6 v. 14—15; Lc. 6 v. 37). Iertarea (în inimă) trebuie însoțită de *împăcare* (în faptă). Dumnezeu nu primește dela noi darul rugăciunii mai înainte de a ne împăca cu aproapele (Mt. 5 v. 23—24; Mc. 11 v. 25). Numai iertarea urmată de împăcare vindecă rana sufletească pricinuită de rău și aduce pacea.

De câteori să iertăm? Rabinii V. T. învățau că omul trebuie să ierte pe aproapele de 3 ori. Apostolul Petru socoate că se poate lărgi numărul iertării până de șapte ori (Mt. 18 v. 21). La aceasta Mântuitorul răspunde că suntem datori a ierta pe aproapele până de șaptezeci de ori câte șapte chiar într'o zi (Lc. 17 v. 4), ceeace înseamnă un număr nedefinit de mare, adică *totdeauna*. Apostolul Pavel ne sfătuește să ne împăcăm *incă în aceeași zi*, ca soarele să nu apună peste mânia noastră spre a nu da prilej diavolului de a adânci desbinarea (Efes. 4 v. 26—27).

Temeiurile pentru iertarea aproapelui sunt: a) Singur Dumnezeu este *Stăpânul* tuturor. Noi n'avem dreptul de a judeca pe „*sluga altuia*“. Dacă stă drept, sau cade, Domnul lui ține socoteală“ (Rom. 14 v. 4). b) Dumnezeu este bun (Mt. 5 v. 45; 19 v. 17), milostiv (Lc. 6 v. 36) și îndelung-

răbdător (Rom. 2 v. 4; 15 v. 5). El singur va fi *Judecătorul* tuturor. Viața aceasta nu e încă timpul răsplătirii. Abia ziua judecății de apoi va fi „*ziua mâniei*“ Lui (Rom. 2 v. 5, 16; Apoc. 6^{v.} 17), când vom da socoteală și de *cugete* (Rom. 2 v. 16; I. Cor. 4 v. 5) și de *cuvințele* rostite (Mt. 12 v. 36—37). Cu măsura cu care judecăm pe aproapele ne va judeca și El în ziua judecății de apoi (Mt. 7 v. 1—2). Dumnezeu așteaptă dela noi „*milă iar nu jertfă*“ (Osea 6 v. 6; Mt. 9 v. 13). Mila este rodul iubirii. c) *Datoriile* noastre către aproapele: a-l iubi ca pre noi înșine (Mt. 22 v. 39; Rom. 13 v. 9—10); a fi răbdători (Lc. 21 v. 19); a purta neputințele celor slabi (Rom. 15 v. 1; I. Tess. 5 v. 14); a căuta pacea cu toți (Rom. 12 v. 18); a fugi de certe (I. Cor. 6 v. 6—8; Filip 2 v. 3); a evita grăirea de rău (Tit. 3 v. 2; Iac. 4 v. 11) și a nu face altuia ceeace nu dorim să ni se facă (Mt. 7 v. 12; Lc. 6 v. 31). d) A avea în vedere *slăbiciunea* firei omenești, supusă păcatului din naștere (Iov. 14 v. 4—5; Iac. 3 v. 2; I. In. 1 v. 8), și multele datorii (păcate) ce le avem față de Dumnezeu (Mt. 18 v. 32—33). Iertarea aproapelui este un ajutor dat din partea noastră pentru mântuirea sufletului lui și totodată o ușurare a sarcinei păcatelor noastre (Iac. 5 v. 19—20).

Mânia îți roade măruntaele, iar gândul *răzbunării* te chinuște mai întâiu pe tine și-ți răscolește rana decâteori vezi pe vrăjmașul tău, casa lui, sau ceva din ale sale. Celce nu iartă acela se chinuște pre sine și aici și în cealaltă viață. Iertarea ne scapă de muncirea lăuntrică. Iadul amenință în primul rând pe cei neîmpăcați.

Nu putem avea nici un argument adevărat pentru *neîmpăcare* și *răzbunare*. Să nu zicem că *vătămarea este prea mare* încât s'o putem ierta, ci să ne gândim la propriile noastre păcate și la vătămările aduse lui Dumnezeu. Să nu zicem că este ceva *rușinos* și un semn de *slăbiciune* a ierta noi întâiu, dacă am fost ofensați, și a face primul pas spre împăcare. Este mai rușinos a rămânea încătușat de patimă și a aștepta pânăce vătămătorul ne va cere iertare. Atunci el va avea folosul cel pentru cer. Trebuie să grăbim cu iertarea *pentru a asculta de Dumnezeu* nu pentru plăcerea de a umili pe aproapele. Nici să zicem că nu iertăm pentru a nu face pe vrăjmaș mândru și mai rău. Noi suntem datori a ierta și a ne împăca, ba chiar a ne ruga pentru vrăjmaș. Ochiul lui Dumnezeu cunoaște toate gândurile. Chiar de vom ierta noi, Dumnezeu nu-l va ierta pânăce vrăjmașul nostru nu se va face mai bun. Noi ne-am ușurat însă de gândul răzbunării și Dumnezeu va ști apăra mult mai bine dreptatea noastră (Rom. 12 v. 19; Evr. 10 v. 30). *În fața lui Dumnezeu* care vede într'ascuns (Mt. 6 v. 6), trebuie să iertăm, nu a oame-

nilor. El, Judecătorul care are să ne judece, să fie mulțumit cu noi.

Vrăjmășia care durează, te depărtează tot mai mult de protivnicul tău, adâncește răul și-l face tot mai greu de vindecat. Ea este dovada răutății lăuntrice și a unui suflet păcătos. (Fac. 27 v. 41). Nerăzbuând răul cu rău ci cu bine, oricât ar fi de rău vrăjmașul, el va lăuda în inimă: bunătatea, blândețea și înțelepciunea ta (Rom. 12 v. 20) In ziua judecății, dintre toate faptele bune mai mult va fi lăudată împăcarea. In împăcarea cu aproapele Dumnezeu ne-a arătat calea spre a dobândi înșine împăcarea și iertarea Lui.

Singurul dușman cu care nu trebuie să ne împăcăm niciodată este *Satana*, ci să luptăm totdeauna împotriva uneltirilor lui.

Pilde de iertare avem pe: *Iosif* către frații săi (Fac. 45 v. 4—5; 50 v. 17—21); *David*, către Saul (I. Imp. 24 v. 5—7), către Avesalom (II. Imp. 18 v. 5); *Solomon* către Adonias (III. Imp. 1 v. 53); *Ștefan* către cei ce-l ucideau cu pietri (F. Ap. 7 v. 60); Ap. Pavel către incestuos (II. Cor. 2 v. 10), către toți cari l-au părăsit (II. Tim. 4 v. 16), și mai presus de toți pe *Mântuitorul*, care a iertat pe cei ce-L răstigneau (Lc. 23 v. 34; I. Petru 2 v. 23).

„Orice amărăciune și supărare și mânie și izbucnire și defăimare să piară dela voi, împreună cu orice răutate. Ci fiți buni între voi și milostivi, iertând unul altuia, precum și Dumnezeu v'a iertat vouă, în Hristos” (Efes. 4 v. 31—32).

„Imbrăcați-vă, dar, ca aleși ai lui Dumnezeu, sfinți și prea iubiți, cu milostivirile îndurării, cu smerenie, cu blândețe, cu îndelungă răbdare, îngăduindu-vă unul pe altul și iertând unul altuia, dacă are cineva vre-o plângere împotriva cuiva; după cum și Hristos v'a iertat vouă, așijderea iertați și voi” (Col. 3 v. 12—13).

Informațiuni

■ **Imprumutul Reîntregirii.** Pentru trebuințele Armatei și refacerea Țării, Guvernul a hotărît să facă un mare împrumut intern. In acest scop dl general I. Antonescu a semnat următorul apel:

„De pe pământul desrobit, in mijlocul luptei pentru cruce și dreptate, imi îndrept gândul către tot neamul nos'ru și tuturor le cer să sprijine statul in aceste ceasuri mari.

Ca să cinstim jertfa eroilor;

Ca să ne înălțăm patria;

Ca să ridicăm din cenușa cutropitorilor vetrele noastre de totdeauna;

Ca să dovedim că am înțeles cutremurarea patriei;

Ca să merităm liniștea câștigată și bunurile păzite de lupta bravei noastre oștiri;

Ca să putem închina recunoștința neamului către urmașii celor cari s'au înfrățit cu pământul luptei;

Ca să putem da Basarabei și Bucovinei tot ceea ce au pierdut prin silnica cutropire și să putem pași la mari lucrări de interes național.

ROMANI,

Aștept să dați obolul economiei voastre pentru ca statul să facă din el o nouă și mare împlinire pentru țară și pentru fiecare.

Nu vă cer contribuții de jertfă, vă cer să dați statului numai economia voastră.

Și cu aceeași sfântă grijă, cu aceeași neîndurată râvnă, cu aceeași curată muncă, voi veghea ca banul vostru să fie întrebuințat pentru împlinirea marilor scopuri naționale”.

Imprumutul va avea două subscriptii: una generală pe timp de 30 ani și a doua țărănească pe timp de 5 ani, amândouă cu o dobândă de 7.50%.

In fruntea subscrierilor e M. S. Regele Mihai I cu 1 milion lei și M. S. Regina Mamă Elena cu 500.000 lei.

Nr. 3848/1941.

Comunicate

In legătură cu ord. nostru Nr. 3486/1941, prin care au fost invitate epitropiile parohiale a ceda pentru bisericile din Basarabia și Bucovina de Nord cărțile de ritual de cari se pot dispensa. On. Minister al Cultelor cu adresa Nr. 40721/1941, face apel către parohiile cari au odăjdii, pe cari nu le folosesc sau de cari se pot dispensa și se mai pot folosi, să se trimită pentru sf. biserici din provinciile desrobite. Invităm epitropiile parohiale a răspunde la apelul On. Minister. Odăjdiile se vor trimite la Consiliul Eparhial din Arad, de unde vor fi trimise On. Minister.

Consiliul Eparhial.

Nr. 3850/1941.

Se aduce la cunoștința tuturor P. C. Păr. protopopi și C. Păr. preoți, conducători ai oficiilor parohiale, că nu au voie a elibera nici un certificat sau act de stare civilă, solicitat de funcționarii publici sau particulari, preoți, învățători etc., aflați în străinătate sau rămași în teritoriul cedat Ungariei, decât prin intermediul Ministerului de Externe. Nu vor elibera mai mult nici un fel de act oficial pentru locuitorii din alte țări, decât tot numai prin intermediul Ministerului de Externe. Arad, la 8 August 1941.

Consiliul Eparhial.

Nr. 3896/1941.

Prea Cucernicii protopopi și Cucernicii preoți sunt invitați a explica credincioșilor însemnătatea *împrumutului de întregire a țării* și a îndemna pe credincioșii cu dare de mână a subscrie la acest împrumut de refacere a teritoriilor pustiite de păgâni.

Arad, la 12 August 1941.

*Consiliul Eparhial*Rectoratul Academiei Teol. Ort. Rom. din Arad.

Nr. 611/1941.

Se aduce la cunoștința tuturor studenților dela Academia Teologică ort. rom. din Arad că în cursul acestei veri sunt obligați a presta muncă de folos obștesc. La înscrierea în anul școlar viitor studenții vor prezenta Rectoratului o dovadă dela Comandantul premilitar local, resp. autoritatea comunală sau polițienească locală despre prestarea muncii de folos obștesc în cursul verii, fără de care dovadă nu vor putea fi înscrși la școală.

Arad, la 12 August 1941.

Rectoratul.

Nr. 3686/1941.

Anunț școlar

Se aduce la cunoștința celor interesați că cererile de primire în Academia teologică ort. română din Arad pentru anul școlar 1941/42, se vor înainta Consiliului Eparhial ort. român din Arad, până la data de 31 August 1941.

În Academia teologică se primesc: absolvenți de liceu cu bacalaureat, absolvenți cu diploma de seminar teologic și absolvenți ai Școlii Normale confesionale ort. rom. din Arad cu diploma de învățător.

La cerere se vor anexa următoarele documente în original:

1. Extrasul de naștere dela oficiul stării civile;
2. Extrasul din matricula botezaților;
3. Diploma de bacalaureat de liceu, seminar teologic, sau de învățător;
4. Certificat medical, dela medicul de circumscripție, prin care să se constate integritatea corporală și spirituală a petiționarului;
5. Certificat de moralitate dela oficiul parohial, la care aparține;
6. Certificat dela preotul locului că știe citi cu litere cirile și că are aptitudini pentru cântări;
7. Certificat despre situația militară, dacă este înrolat;
8. O dovadă dela autoritatea comunală sau polițienească, că a prestat muncă de folos obștesc în vara acestui an;
9. O dovadă scrisă din partea părinților sau a tutorului petiționarului, certificată de conducătorul oficiului parohial, prin care se obligă a plăti regulat cheltuielile de întreținere obligatorii în internat în cursul anilor de studii.

Toți studenții sunt obligați a locui în Internatul Academiei.

Taxele de înscriere sunt: 1100 lei pentru studenții cari se înscriu întâia dată; 1000 lei pentru cei ce sunt în continuarea studiilor.

Taxele de întreținere în Internat sunt: 15.000 lei anual, care sumă se plătește în 3 rate anticipative la Rectorat: 5000 lei la înscriere, 5000 lei la 1 Ianuarie 1942 și 5000 lei la 1 Aprilie 1942.

Taxele de întreținere în Internat se vor putea majora în cursul anului școlar, conform fluctuației prețurilor alimentelor.

Studenții cari se vor înscrie în anul I, vor mai achita la Rectorat 3000 lei, jumătate din costul unei reverenzi. Restul costului reverenței se va achita de Consiliul Eparhial.

Pentru cărți didactice, studenții cari se vor înscrie în anul I vor plăti la Rectorat, la înscriere, 1200 lei; studenții anului II 1200 lei, studenții anului III 800 lei și cei din anul IV 1200 lei.

Nici un student nu poate fi primit în Academia teologică, sau la examene, dacă nu este în ordine cu plata taxelor școlare, specificate mai sus.

Studenții cari se vor dovedi meritoși la studii și purtare, vor primi burse, semi-burse, sau ajutoare.

La intrarea în Internat, fiecare student va aduce cu sine: 6 cămăși, 6 perechi de indispensabile, 3 cămăși de noapte, 6 perechi de ciorapi, haine de pat (una sau două perini, una plapomă sau pătură, fiecare cu câte două schimburi albe, 2 cearcefuri și una cuvertură de pat albă), 3 ștergare, 3 șervete, 1 pahar, o ceașcă, 3 farfurii, una lingură, una linguriță, 1 cuțit, una furculiță, piepten, săpun, pierie de dinți, de haine, de ghețe și îmbrăcămintea necesară. Studenții sunt obligați a-și procura și purta uniforma preoțească — reverendă.

Petițiunile se vor timbra legal și se vor scrie cu mâna proprie. Cele netimbrate, ori neînregistrate cu actele cerute, se vor restitui nerezolvate.

Petiționarii vor indica domiciliul și oficiul poștal, scris corect și legibil.

Înmatriculările și înscrierile studenților se fac la Rectoratul Academiei, în zilele de 29 și 30 Septembrie 1941. Cei întârziți pot fi înmatriculați și înscriși numai cu aprobarea Consiliului Eparhial.

Cursurile vor începe la 1 Octombrie 1941. Toți studenții se vor mărturisii la Părintele Duhovnic al școlii la începerea cursurilor.

Părinții protopopi, preoții și profesorii de religie sunt invitați a sfătui pe tinerii buni, cari posedă pregătirea corespunzătoare, ca să îmbrățișeze chemarea preoțească. În special li se va atrage atenția asupra faptului că cei meritoși vor beneficia de burse.

Consiliul Eparhial ort. rom. din Arad

Nr. 3762/1941.

Anunț școlar

În Școala eparhială de cântăreți bisericești se primesc pentru anul școlar 1941/42 ca elevi interni tineri între 16—25 ani, cu voce bună, auz muzical și absolvenți de cel puțin 4 clase primare.

Cererile timbrate vor fi înaintate Consiliului Eparhial din Arad până la data de 20 Octombrie 1941, însoțite de actele:

1. Extras de naștere,
2. Extras de botez,
3. Certificat școlar,
4. Certificat de moralitate dela Oficiul parohial,

5. Certificat medical,

6. Declarația părinților (ori tutorelui) că vor plăti în termen taxele școlare și întreținere în internat.

Candidații din anul I vor fi supuși la un examen de primire ce se va ține în zilele de 1-2 Noemvrie constând din probe de scris și citit la limba română și din aptitudinile muzicale.

Cursurile încep la 4 Noemvrie 1941.

Toți elevii vor locui în internat, plătiind taxa de întreținere lei 10.500 (zece mii cinci sute) anual solvită în rate lunare sau trimestriale anticipative, aducând cu sine:

tacăhuri (2 farfurii, lingură, cuțit, furculiță, ceașcă pentru lapte și un pahar), așternut (saltea, cearceafuri, pernă cu 2 fețe de schimb, pătură ori plapomă), lingerie (4 cămăși de zi, 2 cămăși de noapte, 4 per. indispensabili, 6 batiste și 6 per. ciorapi), vesminte și încălțăminte (de port și de zăbătoare)

Bucățile de așternut și lingerie vor purta monogramul elevului.

Internatul dă în schimbul taxei: locuință, hrană, încălzit, luminat, spălat, baie, medic, supraveghere la studii și educație morală.

Arad, din ședința Consiliului Eparhial, dela 31 Iulie 1941.

† Andrei
Episcop

Prot. Caius Turicu
consilier, referent eparhial

Școala Normală Ort. Rom. de Învățători
„Dimitrie Țichindeal” Arad.

Prospect

pentru anul școlar 1941/42.

În clasa I sunt 30 locuri vacante. Pentru ocuparea lor se ține concurs. Concursul va avea loc în ziua de 1 Septemvrie 1941, ora 8 dimineața din următoarele probe:

1. Examen medical.

2. Examen pentru constatarea aptitudinilor muzicale.

3. a) Probă scrisă din limba română, o pagină dictată din care să se aprecieze ortografia, punctuația, caligrafia.

b) O problemă de matematici de puterea ultimei clase primare.

4. Probe orale:

a) Limba română, citire și analiză gramaticală.

b) Aritmetică și geometrie (exerciții și probleme de curs primar).

c) Istoria patriei.

d) Geografia țării.

Înscrierea la examen se face până în ziua de 25 August depunându-se pe lângă cerere următoarele acte: 1. Extrasul de naștere (concurenții

vor trebui să aibă vârsta între 11-14 ani împliniți, 2. Extras de botez, 3. Certificat de naționalitate, 4. Certificat școlar decel puțin 4 clase primare cu mediile pe grupe, 5. Buletin de revaccinare, 6. Certificat de avere ce posedă reprezentantul legal al elevului precum și numărul copiilor și vârsta lor.

Primii 20 se vor bucura de burse și semiburse, în ordinea clasificării, ținându-se seamă și de starea materială.

Taxa pentru un absolvent este de dca 16.660 lei.

„ „ „ bursier „ „ „ 6.260 „

„ „ „ semibursier „ „ „ 11.460 „

Taxele se vor plăti în trei rate la următoarele date:

La înscriere rata I care pentru un bursier este de . . . 2.260 lei.

„ semibursier „ „ . . . 5.460 „

„ solvent „ „ . . . 7.660 „

Rata doua se plătește până la 9 Ianuarie care pentru un

bursier este de lei 2.000,—

semibursier „ „ 3.000,—

solvent „ „ 4.500,—

Rata treia se plătește până la 31 Martie, 1941, care este pentru un

bursier de lei 2.000,—

semibursier „ „ 3.000,—

solvent „ „ 4.500,—

Deoarece la 31 Martie se încheie anul financiar peste această dată nu se acordă nici o amânare.

La intrarea în internat elevul va trebui să aducă cu sine următoarele rufe: 1 plapomă și una pătură (în lipsă de plapomă două pături), 1 perină, 3 fețe de perină, 3 cearceafuri, 4 prosoape, 6 ismene și 3 cămăși de noapte, 6 perechi ciorapi, 2 perechi ghete solide, 1 pereche cipici (papuci), 1 șorț pentru lucru manual.

Arad, 5 August, 1941.

Direcțiunea.

Nr. 3750/1941.

Concurse

Se publică concurs din oficiu, cu termen de 15 zile pentru parohiile:

I.

A d e a, protopiatul Chișineu-Criș:

Venite:

1. Sesia parohială, 16 jughere,

2. Casă parohială,

3. Stolele legale și

4. Salarul dela Stat.

Parohia este de *clasa II (doua)*

II.

Arad-I. Gh. Duca, protopiatul Arad.

Venite:

1. Salarul dela Stat,

2. Stolele legale.

Parohia este de *clasa II (doua)*

Cererile de concurs, însoțite de actele necesare, se vor înainta Consiliului Eparhial din Arad.

Arad, din ședința Consiliului Eparhial dela 31 Iulie 1941.

† Andrei
Episcop.

Traian Cibian
consilier ref. eparhial.